

Beviz Istvánné A Fiával

A lányom, Judit és az unokám. Otthon készült a kép, 1989-ben. Judit lányom nem járt zsidó iskolába, abban az időben nem volt sem általános, sem középiskola felekezeti [A Zsidó Gimnázium a felekezeti iskolák 1948/49-es államosítása után is a Pesti Izraelita Hitközség tulajdonában maradt, és megtartotta felekezeti jellegét. A gimnázium 1952-ben elköltözött az Országos Rabbiképző Intézet épületébe, és 1965-ben felvette az Anna Frank nevet. -- A szerk.]. Két házzal feljebb írtuk be általános iskolába és aztán gimnáziumba [Judit egy jó nevű első kerületi gimnáziumban érettségizett. -- A szerk.]. Judit már asszonyként, gyerekek mellett végzett egyetemet. Először szociális munkás szakon végzett egy főiskolán, majd szociológiát tanult egyetemen. Ott egyetlen vizsgája volt hátra, amikor meghalt. Sok állása volt, és végül családgondozó lett a nyolcadik kerületben, ahol főleg cigányokkal foglalkozott. Szerette és sajnálta őket, mert utált mindenféle megkülönböztetést. A kliensei nagyon szerették őt, el nem lehet mondani, mennyi apró ajándékkal lepték meg A zsidóságról pici kora óta rendszeresen hallott, érdekelte is a történelmi, történeti része, és annak ellenére, hogy otthon nem ünnepeltük meg, öntudatos és lelkes zsidó lett, nagylányként péntekenként elment a Rabbiképző zsinagógájába Scheiber professzor [lásd: Scheiber Sándor] istentiszteleteire. Oda gyakran engem is elvitt magával. Ott egy nagyon jó társaság alakult ki, a főrabbi nagyon meghatározó egyéniség volt, a fiatalok imádták, és boldog volt, akinek egy darab szombati kalácsot adott. 'Nézd meg a gyönyörű kezét, amivel a kalácsot osztja', mondta a lányom. Otthon, mint akkor, amikor még csak ketten voltunk Jánossal, nem tartottunk ünnepeket, de sokat meséltünk neki a zsidóságról, a szenvedésekről is. Amikor az apja először ment hivatalosan Nyugatra, 1966 körül Londonba, Judit egy aranymezűt kért és kapott tőle. A lányom párja nagyon rendes keresztény ember. Szegény férjem nagyon nehezen, csalódásként élte meg azt, hogy nem zsidó emberhez ment feleségül. A vejemnek még az elején mindent elmondunk a zsidóságról, és arról, mit jelentett ez a mi családjunkban, hány ember életét jelentette, és milyen megaláztatásokat. Ez nagyon megrázta őt, addig semmit nem tudott erről. Két gyermekük született, Marci 1985-ben született, Sára pedig 1992-ben. Nem kaptak különösebben vallásos nevelést otthon, inkább zsidó öntudatra nevelték őket. Nem tartanak semmilyen zsidó ünnepet, de keresztényt sem. Sára rendes állami iskolába jár,

Marci végig a Wesselényi utcai Amerikai Alapítványi Iskolába járt, most idén érettségizett.